

مسائل مربوط به این بحث از رساله معظم‌له

مسأله ۳۲۸. اگر انسان مرضی دارد که بول او قطره قطره می‌ریزد که به وی مسلسلوس گفته می‌شود، یا نمی‌تواند از بیرون آمدن غائط خودداری کند که به وی مبطون گفته می‌شود، چنانچه یقین دارد که از اول وقت نماز تا آخر آن به مقدار وضو گرفتن و نماز خواندن مهلت پیدا می‌کند، باید نماز را در وقتی که مهلت پیدا می‌کند، بخواند و اگر مهلت او به مقدار کارهای واجب نماز است، باید در وقتی که مهلت دارد، فقط کارهای واجب نماز را به جا آورد و کارهای مستحب آن مانند اذان و قنوت بلکه سوره را ترک کند. کسی که بول او قطره قطره می‌ریزد و به مقدار وضو و نماز مهلت پیدا نمی‌کند، می‌تواند با همین حالت نماز بخواند و خروج بول با این کیفیت وضوی او را باطل نمی‌کند، بلکه وضو به سبب حدث به نحو متعارف؛ همچون خوابیدن یا بول یا غائط کردن مثل سایر مردم باطل می‌شود.

مسأله ۳۲۹. کسی که نمی‌تواند از بیرون آمدن غائط جلوگیری کند و به مقدار وضو و نماز مهلت پیدا نمی‌کند، چنانچه در بین نماز یک یا چند دفعه غائط از او خارج می‌شود، به طوری که وضو گرفتن بعد از هر بار خروج غائط برای او حرجی نیست، باید آبی در کنار خود قرار دهد و بعد از هر دفعه خروج غائط فوراً با رعایت شرایط نماز؛ هم چون رو به قبله بودن، وضو گرفته و نماز را از جایی که قطع کرده ادامه دهد و اگر این کار برای او حرجی است، می‌تواند با همان حال نماز بخواند و تنها حدث به نحو متعارف وضوی او را باطل می‌کند.

مسأله ۳۳۰. کسی که نمی‌تواند از خروج بول یا خروج باد جلوگیری کند لازم نیست برای هر نماز وضو بگیرد، هم چنین در مورد کسی که نمی‌تواند از خروج غائط جلوگیری کند و وضو گرفتن بعد از هر دفعه برای او حرجی است. ولی اگر حرجی نیست باید برای هر نماز وضو گرفته و فوراً مشغول نماز شود.

مسأله ۳۳۱. کسی که بول پی‌درپی از او خارج می‌شود، اگر با اختیار خود بول یا غائط کند، باید وضو بگیرد.

مسأله ۳۳۲. کسی که بول یا غائط پی‌درپی از او خارج می‌شود، اگر نتواند هیچ مقدار از نماز را با وضو بخواند، می‌تواند چند نماز را با یک وضو بخواند، مگر اختیاراً بول یا غائط کند یا چیز دیگری که وضو را باطل می‌کند، پیش آید.

مسأله ۳۳۳. اگر مرضی دارد که نمی‌تواند از خارج شدن باد جلوگیری کند، باید به وظیفه کسانی که نمی‌توانند از بیرون آمدن بول و غائط خودداری کنند، عمل کند.

مسأله ۳۳۴. کسی که بول یا غائط طوری پی‌درپی از او خارج می‌شود که به مقدار وضو و قسمتی از نماز مهلت پیدا نمی‌کند، یک وضو برای چندین نمازش کافی است. مگر این که چیز دیگری که وضو را باطل می‌کند مانند خواب از او سر بزند و یا بول و غائط به طور طبیعی از او خارج شود. چنین کسی لازم نیست بعد از وضو فوراً نماز بخواند، اگر چه بهتر این است که به نماز مبادرت کند. او بعد از وضو گرفتن جایز است که نوشته قرآن را مس کند، اگر چه در غیر حال نماز باشد.

مسأله ۳۳۵. کسی که بول او قطره قطره می‌ریزد باید برای نماز به وسیله کیسه‌ای که در آن، پنبه یا چیز دیگری است که از رسیدن بول به جاهای دیگر جلوگیری می‌کند، خود را حفظ کند و احتیاط واجب آن است که پیش از هر نماز مخرج بول را که نجس شده آب بکشد؛ ولی اگر نماز ظهر و عصر را با هم بخواند، لازم نیست برای نماز عصر مخرج بول و کیسه را تطهیر کرده و می‌تواند با همان حال نماز عصر را هم بخواند و هم چنین است اگر نماز مغرب و عشا را با هم بخواند، و در هر حال تا می‌تواند باید از سرایت نجاست به جاهای

دیگر بدن جلوگیری کند، و نیز کسی که نمی‌تواند از بیرون آمدن غائط خودداری کند، چنانچه ممکن باشد، باید به مقدار نماز از رسیدن غائط به جاهای دیگر جلوگیری کند و احتیاط واجب آن است که اگر مشقت ندارد، برای هر نماز مخرج غائط را آب بکشد.

مسأله ۳۳۶. کسی که نمی‌تواند از بیرون آمدن بول و غائط و باد خودداری کند، در صورتی که ممکن باشد، باید به مقدار نماز از خارج شدن بول و غائط و باد جلوگیری کند؛ اگر چه خرج داشته باشد، بلکه اگر مرض او به آسانی معالجه شود، احتیاط واجب آن است که خود را معالجه کند.

مسأله ۳۳۷. کسی که نمی‌تواند از بیرون آمدن بول و غائط یا باد خودداری کند، بعد از آن که مرض او خوب شد، لازم نیست نمازهایی را که در وقت مرض مطابق وظیفه‌اش خوانده، قضا کند. ولی اگر در بین وقت نماز مرض او خوب شود، باید بنا بر احتیاط واجب، نمازی را که در آن وقت خوانده دوباره بخواند.